

NEWSLETTER

Dragi colegi,

În paginile următoare veți regăsi principale evenimente organizate de către Colegiu în cursul lunii noiembrie, dar și interviuri interesante și pline de conținut acordate de asistenți sociali și profesioniști din domeniul protecției și promovării drepturilor copilului. Aceștia au dorit să ne împărtășească din experiențele lor profesionale, dar au vorbit și despre evoluția drepturilor copilului în România și despre ce am putea noi, asistenții sociali, să facem pentru ca „drepturile și bunăstarea copilului să fie lege”.

Vă urez să fiți sănătoși și buni în ceea ce faceți!

Ștefania Savin
asistent social principal

CUPRINS

pag. 2-4 Interviu Alina Ciortescu

pag. 5-6 Interviu Elena Tudor

pag. 7-8 Interviu Corina Popa

pag. 9-12 Evenimente, demersuri, luări de poziție

Interviu

asistent social principal, Alina CIORTESCU

Sunt asistent social principal, licențiat în asistență socială din 2008, an în care am și debutat în acest domeniu, la Asociația "Bună Ziua Copii din România" Bârlad, unde îmi desfășor activitatea și astăzi. Pentru mine, BZRO nu a fost niciodată un simplu loc de muncă. Eu aici am găsit o comunitate de oameni frumoși, de copii minunați, de părinți de la care am învățat foarte multe în toți acești ani. Am întâlnit sute de tineri voluntari generoși care au fost dispuși să dea din timpul lor pentru a se implica în proiectele noastre. Nu în ultimul rând am întâlnit colegi dedicați profesiei, dar mai ales cauzelor pentru care Bună Ziua Copii din România luptă de 20 de ani. Eu practic aici am crescut, atât personal, cât și profesional. De-a lungul anilor am fost voluntar, asistent social, manager de proiect, coordonator de departament, iar acum sunt director de programe. Dar ce e cel mai important e că aici am învățat să lupt pentru ceea ce știu că merită, să-mi depășesc limitele și să le accept pe cele peste care nu pot trece. Aici am învățat că zâmbetul unui copil merită efortul unei întregi echipe de oameni. Am întâlnit de-a lungul timpului părinți puternici care au fost dispuși să facă schimbări în viața lor pentru a le fi alături copiilor, părinți care și-au găsit alinare sau care au avut resurse pentru a împărtăși și celorlalți experiența lor de viață. Nu am renunțat niciodată să lucrez direct cu părinții, copiii și tinerii din programele noastre pentru că activitatea de asistent social, interacțiunea cu oamenii, mă motivează să merg mai departe în acest domeniu.

1. Indicați 3 calități esențiale ale unui asistent social care activează în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului ?

Un asistent social trebuie să iubească oamenii și ceea ce face pentru ei cu adevărat pentru a putea fi dedicat profesiei. Fără empatie, implicare, dăruire și uneori, sacrificii, nu ai cum să reușești să te simți împlinit sau să te bucuri de binele adus în viața copiilor. Reziliența este, cred eu, esențială pentru un asistent social. Oricâtă experiență am avea, atunci când este vorba de copii, implicarea emoțională este extrem de mare, iar situațiile cu care se confruntă unii copii pot fi copleșitoare. Capacitatea de a-ți reveni după o intervenție dificilă este obligatorie atât pentru tine ca om, cât și pentru cei care au nevoie de tine în continuare. Creativitatea este, de asemenea, un "must have" în această profesie. De multe ori suntem puși în situația în care trebuie să găsim soluții, într-un timp scurt uneori, pentru provocările întâlnite în munca noastră. Unicitatea fiecărui om cu care interacționăm face ca intervențiile noastre să difere foarte mult de la un copil la altul și să nu avem "rețete" care se aplică în toate situațiile cu care ne confruntăm.

2. Care e cea mai mare satisfacție profesională a unui asistent social care lucrează în domeniul promovării și respectării drepturilor copilului?

Eu cred că cea mai mare satisfacție profesională a unui asistent social este bucuria obținerii rezultatelor așteptate în urma lucrului bine făcut. Uneori este extrem de greu să vezi rodul muncii tale în acest domeniu. De multe ori este nevoie de intervenții îndelungate, de luni, poate ani până obții ceea ce îți dorești să vezi în viața copiilor, a tinerilor și a familiilor cu care lucrezi. Noi, în "Bună Ziua" spunem și credem că lucrurile mici făcute cu dragoste fac diferențe mari în viețile oamenilor. Trebuie să învățăm să ne bucurăm de rezultatele, uneori aparent minore, dar care pot fi pași enormi pentru copii și familiile lor spre o viață mai bună.

3. Vă rugăm definiți bunăstarea copiilor în 3 cuvinte cheie cu "#".

#protecție/familie, #sănătate, #educație/dezvoltare

Echipa BZRO la planificarea strategică 2020

4. În calitate de asistent social, vă rugăm dați-ne un exemplu de bună practică din experiența dumneavoastră profesională sau relați-ne o experiență profesională de succes din domeniul protecției și promovării drepturilor copilului ! (în contextul în care lucrați într-o organizație neguvernamentală cu realizări frumoase în acest domeniu, care de curând a împlinit 20 de activitate neîntreruptă).

Eu lucrez în "Bună Ziua Copii din România" de mai bine de 10 ani, iar experiențele trăite de mine în această organizație cred că nu sunt doar profesionale, ci mai curând sunt experiențe de viață. Cred că mi-ar trebui spațiu pentru a scrie o carte despre tot ce am trait aici, pentru a împărtăși tuturor toate realizările, momentele frumoase, dar și provocările poate de multe ori greu de depășit, dar care m-au ajutat să fiu ceea ce sunt astăzi. Aleg să vă vorbesc astăzi despre Centrul de Consiliere și Sprijin pentru Părinți și Copii "Căsuța cu Jocuri" ce și-a deschis porțile pentru copiii și familiile din Bârlad în 2006. Acest serviciu s-a dezvoltat frumos, și și-a extins aria de acoperire ca răspuns la nevoile copiilor din județul Vaslui.

Inițial Asociația "Bună Ziua Copii din România" și-a propus prin "Căsuța cu Jocuri" să ofere copiilor din Bârlad șansa de a crește alături de părinții lor, pentru că misiunea centrului este de prevenire a separării copiilor de familie, prin sprijinirea și asistarea părinților/potențialilor părinți pentru a face față dificultăților psihosociale care afectează relațiile familiale, pentru dezvoltarea competențelor parentale, și sprijină copiii atunci când apar probleme în dezvoltarea acestora. Cu timpul "Căsuța cu Jocuri" a dezvoltat componenta de servicii ambulatorii pentru copii din comunitățile rurale din județul Vaslui, ca răspuns la lipsa accesului la servicii sociale în comunitate, oferindu-le acestora și familiilor lor: consiliere psihologică, terapie logopedică, servicii educaționale, de socializare și timp liber, cursuri de educație parentală, acompaniere și consiliere socială pentru părinți.

Astfel, timp de mai bine de 14 ani, Centrul de consiliere și sprijin pentru părinți și copii "Căsuța cu Jocuri" produce schimbări la nivelul familiei ca mediu de creștere și dezvoltarea a copilului, astfel încât aceasta să devină un mediu sigur, protector și sanatos creșterii și educării copiilor și să fie capabilă de a se integra în comunitate.

De asemenea, anul acesta, în contextul pandemiei cu coronavirus, a trebuit să regândim activitățile astfel încât să răspundem nevoilor copiilor și familiilor aflate în izolare, care s-au confruntat în tot acest timp cu lipsuri de tot felul (hrană, produse de igienă, acces la școala online, servicii medicale). Așadar, în tot acest timp, echipa "Căsuței cu Jocuri" și a Asociației "Bună Ziua Copii din România" a făcut eforturi pentru a ajunge la copiii din mai multe sate din județul Vaslui cu alimente, produse de igienă personală și igiena locuinței, rechizite și cărți pentru copii.

De asemenea prin intermediul parteneriatului cu UiPath Foundation 25 de copii din mediul rural beneficiază de un program educational care include sprijin prin burse școlare lunare, organizare de meditații online, sprijin material - haine, alimente, produse de igienă și protecție sanitară, rechizite, jocuri și cărți. De asemenea, copiii au primit tablete conectate la internet pentru a participa atât la școala online, cât și la meditațiile oferite în cadrul programului. Pentru a ne asigura că toți copiii sunt în siguranță în mediul online activitățile virtuale sunt monitorizate de către coordonatori locali care sunt prezenți în timpul orelor de meditații alături de profesori, dar beneficiază și de suport tehnic și monitorizare printr-un program de device management instalat pe toate dispozitivele, astfel încât copiii să aibă acces doar la aplicații și website-uri sigure.

5. Un mesaj adresat tuturor asistenților sociali care activează în servicii sociale din domeniul protecției copilului și nu numai!

Capul sus și inima la cei ce au nevoie de noi! Trecem printr-o perioadă dificilă, în special pentru cei care erau oricum vulnerabili. Să ne păstrăm sănătoși și să avem grijă de noi pentru a le putea fi alături celor în slujba cărora ne aflăm!

Interviu- Elena Tudor, Director Direcția Protecție Drepturi Copii din cadrul Autorității Naționale pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții

1. Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copiilor, document de bază în domeniul protecției copiilor, semnat și de România în urmă cu 31 de ani, recunoaște dreptul acestora de a trăi în familiile lor pentru dezvoltarea plenară și armonioasă a personalității lor. În continuare, anual, sute sau mii de copii sunt separați de familiile lor și ajung în sistemul de protecție. Pornind de la acest fapt, vă rugăm să ne spuneți în ce măsură sistemul de protecție a copilului este unul centrat pe drepturile copiilor și familiilor acestora.

Din punct de vedere al reglementării, sistemul de protecție a copilului este unul centrat pe drepturile copilului. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului este aliniată întru totul prevederilor Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, pe care țara noastră a ratificat-o încă din anul 1990. Cu toate acestea atât la nivelul autorităților locale cât și a celor de la nivel central continuă să fie semnalate diferite cazuri care prin specificul lor pot induce ideea unei insuficiente cunoașteri a drepturilor copiilor de către profesioniștii din serviciile sociale, de educație și de sănătate, care lucrează cu și pentru copii. În primul rând ei trebuie să înțeleagă și să respecte drepturile copilului. Dintr-o altă perspectivă însă legislația actuală recunoaște primordialitatea rolului pe care părinții îl au în creșterea și îngrijirea copiilor, urmat de rolul pe care comunitatea îl are în sprijinirea acestora în vederea asumării și îmbunătățirii aptitudinilor parentale, depășirea situațiilor de dificultate pentru evitarea separării de copil. În acest context, rezultă însă că există o problemă și în ceea ce privește cunoașterea și asumarea și de către părinți a obligațiilor ce le revin în această calitate. Este nevoie ca parte dintre aceștia să cunoască mai bine drepturile copilului și să aibă asigurat accesul la servicii destinate copiilor. Nu putem spune că nu sunt respectate drepturile copilului dacă separarea copilului este realizată în interesul acestuia, respectiv dacă acesta este victimă a abuzului, neglijării, exploatării sau oricărei alte forme de violență.

2. Menționați principalele trei elemente de progres în ceea ce privește respectarea drepturilor copiilor făcute de România de la semnarea Convenției (nr. Convenția ONU cuprivire la drepturile copilului).

De departe un prim element de progres este cel al copiilor privați de mediul familial, respectiv copiii separați temporar sau definitiv de familie. Cu toții ne amintim imaginile dezastruoase de la începutul anilor 1990. Cred că atunci nu puteam vorbi nici măcar de dreptul la viață, dar de drepturi de dezvoltare, protecție sau participare. Este clar că și în cazul acestor copii mai sunt multe de făcut, însă situația actuală este total diferită de ceea ce era în România la momentul ratificării Convenției. Un alt exemplu, chiar dacă la prima vedere pare mic, dar foarte important, este cel legat de înregistrarea nașterii și numele copilului. Îmi amintesc că până în urmă cu câțiva ani, copiii ale căror mame nu aveau nașterea înregistrată nu existau o bună perioadă de timp.

Mai întâi trebuia să își înregistreze mama nașterea prin instanță și abia după aceea putea fi înregistrat și copilul. Până atunci, copilul nu exista și desigur nici drepturi nu avea. Înregistrarea tardivă a nașterii pe cale administrativă face posibil ca acum acest lucru să nu se mai întâmple, iar fiecare copil să beneficieze de dreptul său la identitate încă din primele zile de la naștere.

Un ultim exemplu, care nu este neapărat legat de vreo măsură adoptată la nivel național, ci mai degrabă de evoluția societății în general este cel legat de accesul copiilor la informații, de libertatea lor de a căuta, de a primi și a difuza informații de orice natură, sub orice formă și prin orice mijloace, în funcție de dorințele și opțiunile fiecăruia.

4. Dacă ne gândim la dreptul de participare a copiilor așa cum este prevăzut în Convenție (nr. Convenția ONU cu privire la drepturile copilului) sau în Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, considerați că este acest drept respectat în prezent? Ce măsuri întreprindeți concret la nivel de Autoritate (nr. Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții) pentru ca abordarea centrată pe copil și acest drept să nu se piardă la nivel local?

Copiii nu sunt doar beneficiari de drepturi, ci și promotori ai propriilor lor drepturi. Ei dețin resurse valoroase, au multă energie și pot veni cu idei noi și cu o altă perspectivă despre viitor. Drepturile de participare permit copiilor să aibă un cuvânt de spus în orice decizie care îi privește. Ele sunt cele care oferă copiilor posibilitatea de a-și exprima opiniile, de a căuta și a primi informații, în familie, într-o unitate de învățământ, într-o casă de tip familial sau în orice alt serviciu pe care acesta îl accesează. Părinții, dar și orice adult care lucrează cu și pentru copii, trebuie să consulte copilul înainte de a lua o decizie și să țină cont de opinia lui, desigur în funcție de vârsta și gradul de maturitate al acestuia. Aș fi naivă să spun că dreptul copilului la participare este respectat pentru toți copiii, dar nici nu cred că nu suntem pe drumul cel bun. Așa cum spuneam, copiii sunt cei mai buni promotori ai drepturilor lor și sunt convinsă că vor avea ei grijă prin liderii lor să le reamintească adulților că și ei trebuie ascultați. Consiliul Național al Elevilor este un exemplu relevant în acest sens și nu este singurul, însă aici avem în vedere o organizație dezvoltată la nivel național. Instituția noastră va încuraja în continuare copiii să își exprime opiniile, astfel încât adulții să nu uite care le sunt obligațiile în ceea ce privește respectarea dreptului copilului de a se pronunța cu privire la oportunitatea și utilitatea deciziilor care îi privesc în mod direct.

5. Care sunt cele mai stringente probleme în domeniul protecției copilului în România anului 2020?

Actuala pandemie a făcut ca anul 2020 să fie unul dificil pentru toate domeniile. Și pentru domeniul protecției copilului a fost o provocare și sper ca progresul înregistrat până în prezent să rămână cel puțin la același nivel. Este foarte posibil ca anumite dificultăți existente deja la nivel de comunitate sau sistem să se fi adâncit în această perioadă pe fondul limitat al posibilităților de intervenție și de oferire a serviciilor specializate, motiv pentru care odată cu reluarea ritmului normal al activităților acestea vor fi adresate cu prioritate.

6. Vă rugăm să adresați un mesaj asistenților sociali din România.

Dragilor, că lucrați sau nu cu copii în mod direct, voi sunteți cei care puteți face ca drepturile copilului în România să fie lege. Știu că nu este o profesie ușoară, dar în același timp știu că prin tot ceea ce faceți puteți schimba vieți și puteți asigura bunăstarea pe care toți copiii o merită.

Interviu- Corina POPA, Ofițer protecția copilului UNICEF România

Corina Popa a absolvit secția de Asistență Socială a Universității București în anul 1995.

1. Descrieți pe scurt cum a evoluat cariera dumneavoastră profesională de la debutul ca asistent social.

La începutul profesiei, la absolvire, am încercat să lucrez în sistemul public de asistență socială, fiind conștientă că de acolo aș fi putut face cea mai mare diferență. Nu a fost posibil. La momentul absolvirii, majoritatea direcțiilor erau conduse de persoane binevoitoare, dar de cu totul alte specialități decât asistență socială. Și angajările erau cum știm. Parcursul unui absolvent de specialitate era foarte greu și anevoios, începând și rămânând jos pe scara ierarhică foarte mult timp, și deseori captiv în demersuri de tipul “singur împotriva tuturor”. Probabil aceasta ar putea fi și una din explicațiile duratei prelungite a reformei în sistem, aceea că a fost gândită, planificată și implementată de ne-specialiști, sau de pseudo-specialiști, care au acceptat și proliferat concepte non existente și goale de conținut de tipul “caz social”, “asistați sociali”, beneficii mai multe decât servicii etc. Și atunci am reușit să lucrez în sectorul non guvernamental, non profit, în organizații de tipuri diferite, toate centrate pe advocacy și promovarea grupurilor dezavantajate, care funcționau prin diverse finanțări externe, mai multe și mai diverse la acea dată (USAID, DFID, PHARE, SOROS etc.).

2. Ce ați observat că s-a schimbat în profesia de asistent social de când ați absolvit facultatea?

A devenit O Profesie! Când eu am terminat facultatea, cu toate studiile și bursele în străinătate, eram un fel de rara avis excentrică și dăunatoare, care nu înțelege ce se poate și nici nu știe ce vrea, și care era și cam pisaloagă în ideile ei studioase, fără întâlnire cu realitatea. După 25 de ani de la terminarea facultății a fi Asistent Social este un lucru cu sens – profesia este legiferată, există standarde, există corp de profesioniști, organisme de reglementare, există studii și bibliografie în domeniu, și EXISTĂ SCHIMBARE ÎN SISTEM ȘI ÎN VIAȚA CELOR PENTRU CARE MUNCIM ȘI PE CARE ÎI REPREZENTĂM. Nu zic ca nu mai e nimic de făcut...ohoooo...dar suntem pe drumul cel bun.

3. Care e, în opinia dumneavoastră, viitorul practicilor profesionale din domeniul serviciilor sociale destinate copiilor în România și care ar fi primele 3 obiective strategice personale pe care le aveți în calitate de asistent social care luptă pentru garantarea drepturilor fundamentale ale copiilor în România.

Cred că dezinstituționalizarea este pasul cel mai important de schimbare care s-a făcut, și care este, în sfârșit, pe cale de a se termina. Noi toți, ca profesioniști, trebuie să insistăm ca orice copil să aiba O FAMILIE. Și asta cu grabire, nu în ani de zile furați din dezvoltarea lui.

Acest lucru se poate întâmpla în multe feluri, ideal prin întărirea și creșterea funcționalității sistemului de adopții din România, dar și prin dezvoltarea calității în sistemul de foster care, respectiv asistența maternală din România. Eu cred în specializarea asistenților maternali și am văzut exemple minunate de dăruire, poate chiar mai dedicate decât pentru fiii naturali. Dar trebuie formare intensivă, periodică, și de calitate, pentru că nu poți cere acolo unde nu investești nimic. Salariul nu este o investiție, și nu te învață prin simplul fapt că îl primești.

De asemenea, investiția în tinerii și copii care sunt în sistem și îl vor părăsi trebuie să fie accelerată și planificată din prima zi în care aceștia intră în sistem. În mod normal, numărul copiilor care intră în sistem, chiar și pentru perioadă redusă, ar trebui să fie din ce în ce mai mic. Sperăm să fie așa. Dar în cazul în care ajung în sistem, pregătirea pentru părăsirea lui echipați cu deprinderi de viață independentă și emoțional puternici este imperios necesară. Din nou, am întâlnit exemple deosebit de relevante de succes, tineri care chiar sunt oameni de bază în societate și în comunitățile în care trăiesc – dar și ei au fost singuri împotriva tuturor, cu obstinație încăpățânați să reușească, și să învețe singuri ce este de făcut. Aceste povești reflectă succesul lor personal, nu al sistemului din care provin, din păcate. Nu în ultimul rand, situația copiilor migranți și refugiați din țara noastră este ceva ce mă preocupă, dar cred ca sunt printre puținii îngrijorați de această problemă. Considerentul că ei nu sunt o problemă pentru că numărul lor este mic este greșit și meschin. Pentru acești copii, dintre care mulți rămân pe teritoriul țării și devin cetățeni români, integrarea și accesul la drepturi trebuie să funcționeze, cu celeritate! Copiii, atâta vreme cât sunt sub 18 ani, deci minori, au drepturi, indiferent de culoare, etnie, naționalitate, acte sau analize medicale anterioare. Migranții și refugiații nu sunt un pericol sau o povară, așa cum alegem să îi vedem deseori, ci pot fi o resursă, dacă investim mai mult decât ajutoare, filantropie și acatiste, în servicii adecvate, de locuire, învățare a limbii, de asistență medicală, de pregătire școlară și vocațională, de creștere a angajabilității etc.

4. Vă rugăm definiți bunăstarea copiilor în 3 cuvinte cheie cu “#”.

o familie # o școală # un loc de joacă cu copii, în PACE

5. Care e contribuția UNICEF la dezvoltarea profesiei de asistent social în România ?

Majoră! Și nu numai în România. Cât pot să povestesc, că nu știu dacă aveți destule pagini în newsletter... Toți cei care am învățat asistență socială în România, în facultățile de profil din anii 90, am învățat din manuale traduse și publicate din fonduri UNICEF. Nu avem toți degete câte sesiuni de formare au fost organizate prin proiecte UNICEF, și câți colegi au avut expunere la profesioniști din străinătate, cu experiența în diferite domenii ale asistenței sociale. Întărirea profesiei de asistent social este o problemă susținută de UNICEF în toată lumea și există colaborare cu organizațiile majore din domeniu, Federația Internațională a Asistenților Sociali (IFSW) și Global Alliance for Social Service Workers (GGSSW) - Alianța Globală pentru Lucrătorii din Serviciile Sociale. Proiectele dezvoltate în România, împreună cu Colegiul Național al Asistenților Sociali sunt o dovadă că interesul pentru propășirea profesiei de asistent social în beneficiul copiilor dezavantajați este o prioritate constantă și importantă.

6. Vă rog să adresați un mesaj asistenților sociali din România.

Fiți autentici! Fiți vocali! Aveți curaj!

Scrieți, pentru că numai prin scris întărim profesia și naștem cunoaștere!

Nu trebuie să fiți perfectți, trebuie să încercați.

Fiți schimbarea pe care vreți să o vedeți în țara noastră – ați început deja!

Evenimente, demersuri, luări de poziție

În data de 4 noiembrie 2020 a avut loc webinarul **“Modele de grădini terapeutice pentru beneficiari”** moderat de Cristina Bala, asistent social principal.

Invitați:

- Loredana Botea – asistent social principal
- Valentina Petrache - asistent social specialist
- Claudia Popescu - asistent social principal

În data de 11 noiembrie 2020 a avut loc webinarul **“Servicii sociale pentru copii cu nevoi speciale”**.

Invitați:

- Gianina Hujei - asistent social principal
- Diana Lungu – asistent social specialist
- Valentina Zaharia - asistent social specialist
- Ramona Bixade - asistent social principal

În data de 13 noiembrie a avut loc o întâlnire online organizată de CNASR la care au participat reprezentanții UNICEF și ai facultăților de profil din Consorțiul Universitar.

Întâlnirea a avut ca scop diseminarea Codului privind practica asistentului social și a celor mai recente cercetări ale Comisiei de cercetare în asistență socială.

Evenimente, demersuri, luări de poziție

În data de 17 noiembrie 2020 a avut loc webinarul **“Drepturile copilului între realitate și deziderat”** moderat de Savin Ștefania, asistent social principal, membru în Biroul Executiv al CNASR.

Invitați:

- Sorin Marinescu - asistent social principal
- Andrada Miron – asistent social debutant
- Marian Pîslariu - asistent social specialist

În data de 24 noiembrie a avut loc webinarul **“Condamnați fără sentință. Copiii deținuților”** susținut de:

Cristina Teoroc - asistent social principal

Camelia Herea - asistent social principal

Invitați:

- Iulian Svasta - președinte Fundația Svasta
- Andreea Forțu – psiholog Penitenciarul București-Jilava

În luna noiembrie au fost organizate o serie de webinarii desfășurate pe modulele de formare continuă, așa cum se regăsesc acestea în Codul privind practica asistentului social:

19 noiembrie - **Cunoșterea și promovarea drepturilor omului în activitatea profesională**

23 noiembrie – **Comunicare interpersonală**

În cadrul acestor webinarii, materialele elaborate vor trece printr-un proces de testare iar rezultatul obținut după feed-back-ul asistenților sociali participanți va deveni parte integrantă din ceea ce înseamnă formarea profesională a asistentului social.

Codul privind practica asistentului social este acum disponibil și în varianta audio. Mulțumim colegei noastre Tatiana Duță, care a dat voce codului.

În luna noiembrie au fost prezentate doua episoade care pot fi consultate aici <https://anchor.fm/cnasr>

Evenimente, demersuri, luări de poziție

20 noiembrie - Ziua internațională a drepturilor copilului

Azi este despre copii și despre drepturile lor. Noi, asistenții sociali, avem un rol determinant în protecția și promovarea drepturilor copilului.

Convenția ONU cu privire la drepturile copilului a fost adoptată pe 20 noiembrie 1989.

În România, prevederile Convenției ONU se regăsesc în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Convenția este documentul internațional privind drepturile omului cu cea mai largă recunoaștere.

Vezi traducerea

ANDPDCA - Persoane cu Dizabilități, Copii și Adoptții

20 noiembrie la 08:00 · 📍

20 noiembrie - ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR COPILULUI

Convenția ONU cu privire la drepturile copilului a fost adoptată pe

20 noiembrie - Ziua internațională a drepturilor copilului este o zi dedicată copiilor și drepturilor lor. **Noi, asistenții sociali, avem un rol determinant în protecția și promovarea drepturilor copilului.**

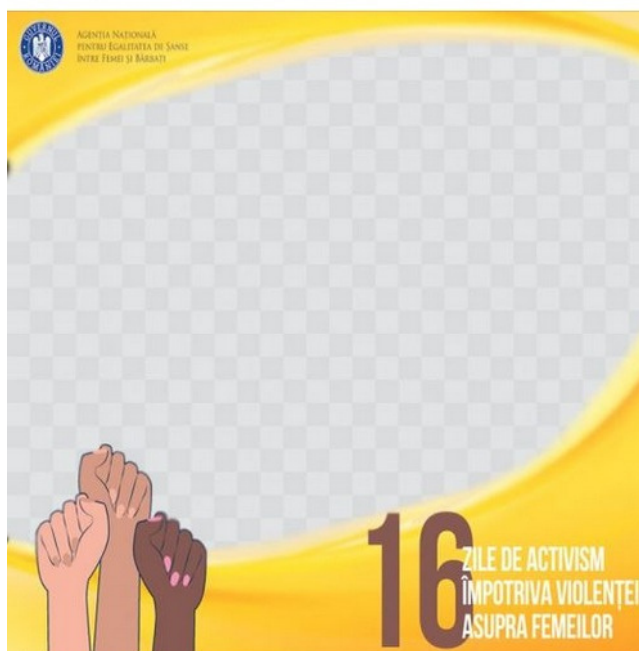
Convenția ONU cu privire la drepturile copilului a fost adoptată pe 20 noiembrie 1989.

În România, prevederile Convenției ONU se regăsesc în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Convenția este documentul internațional privind drepturile omului cu cea mai largă recunoaștere

În anul 2000, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a stabilit ca data de 25 Noiembrie să fie Ziua internațională pentru eliminarea violenței asupra femeilor. Încă din anul 1991, a fost lansată campania internațională pentru eliminarea violenței împotriva femeilor și fetelor care marchează seria celor 16 zile de activism împotriva violenței asupra femeilor și care se derulează, în fiecare an, în perioada 25 noiembrie (Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor) - 10 decembrie (Ziua Internațională a Drepturilor Omului (adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului)).

Vezi traducerea

În anul 2000, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a stabilit că data de 25 Noiembrie să fie Ziua internațională pentru eliminarea violenței asupra femeilor. Încă din anul 1991, a fost lansată campania internațională pentru eliminarea violenței împotriva femeilor și fetelor care marchează seria celor 16 zile de activism împotriva violenței asupra femeilor și care se derulează, în fiecare an, în perioada 25 noiembrie (Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor) - 10 decembrie (Ziua Internațională a Drepturilor Omului (adoptarea Declarației Universale a Drepturilor Omului)).

"De ce victimele violenței domestice nu părăsesc agresorul?" - un filmuleț marca TED care ne poate ajuta să înțelegem mai bine violența domestică. Morgan Steiner ne spune povestea întunecată a relației sale, încercând să corecteze viziunea greșită pe care mulți o au asupra victimelor violenței domestice și ne explică cum putem contribui la ruperea tăcerii.

Link-https://www.ted.com/talks/leslie_morgan_steiner_why_domestic_violence_victims_don_t_leave?language=ro&fbclid=IwAR2ootTERbnv7DxQtcm1-SNzrMUwcDAvA32H7M5i6komTAqduEnKAj7uHFo

Evenimente, demersuri, luări de poziție

Comunicat - 25.11.2020

Colegiul Național al Asistenților Sociali din România s-a sesizat cu privire la podcastul publicat în data de 24 noiembrie pe pagina de Facebook a emisiunii Starea Nației, în care se face o gravă confuzie a profesiei de asistent social cu o altă ocupație din domeniu.

Atragem atenția jurnaliștilor și realizatorilor emisiunii că au dezinformat publicul din cauză că nu s-au documentat cu privire la informațiile pe care le-au prezentat.

Potrivit art. 2 și art. 7 din Legea 466/2004 privind statutul asistentului social, asistent social este persoana care are studii superioare de specialitate în asistență socială și este înregistrată în Registrul Național al Asistenților Sociali din România.

Considerăm că lipsa de documentare în astfel de cazuri afectează imaginea profesiei de asistent social!

Pentru informații referitoare la profesia de asistent social precum și despre Colegiul Național al Asistenților Sociali vă invităm să accesați site-ul www.cnasr.ro.

COLEGIUL NAȚIONAL AL ASISTENȚILOR SOCIALI

COMUNICAT -25.11.2020-

Colegiul Național al Asistenților Sociali din România s-a sesizat cu privire la podcastul publicat în data de 24 noiembrie pe pagina de Facebook a emisiunii Starea Nației, în care se face o gravă confuzie a profesiei de asistent social cu o altă ocupație din domeniu.

Atragem atenția jurnaliștilor și realizatorilor emisiunii că au dezinformat publicul din cauză că nu s-au documentat cu privire la informațiile pe care le-au prezentat.

Potrivit art. 2 și art. 7 din Legea 466/2004 privind statutul asistentului social, asistent social este persoana care are studii superioare de specialitate în asistență socială și este înregistrată în Registrul Național al Asistenților Sociali din România.

Considerăm că lipsa de documentare în astfel de cazuri afectează imaginea profesiei de asistent social.

Pentru informații referitoare la profesia de asistent social precum și despre Colegiul Național al Asistenților Sociali vă invităm să accesați site-ul www.cnasr.ro.

Operator de date cu caracter personal (2018)
Str. Biserica Amzei, nr. 29, et. 3, sector 1, București, cod 010393
tel: 021 317 51 25, 0748 124 585
fax: 021 317 24 30, 021 817 20 47
e-mail: cnasr@cnasr.ro
www.cnasr.ro

Așteptăm sugestiile și propunerile voastre în legătură cu informațiile pe care vreți să le regăsiți în viitoarele numere ale newsletterului.

Contact

București, Str. Biserica Amzei, nr.29, et.3, sector 1,
cod postal 010393

tel1: 0748 124 585

tel2: 021 317 51 25

fax1: 031 817 20 47

fax2: 021 317 24 30

e-mail: cnasr@cnasr.ro

site: www.cnasr.ro

